

Kapitel 1

1a. Inledning

"Ni tar allihopa tag i den röda, hjärtformade stenen. Den lyser med ett intensivt rött sken och då ni tar tag i den tycks den nästan explodera! Ni känner alla hur ni med en enorm kraft svingas uppåt, men ni stöter inte i taket! Allt blir ljusrött omkring er. Under några sekunder virvlar ni genom vad som tycks vara skinande, ljusröda moln. Ni känner er lätt illamående, ni hör hur någon av er kastar upp, men snart avtar skenet och ni landar plötsligt med en hård duns på gräsbeklädd mark.

När ni något omtöcknade tittar upp ser ni att ni befinner er i en glänta i en skog. Ni sitter allihopa på den svagt gräsbeklädda marken och strax bredvid er ligger Kejsarens Hjärta. Runt er reser sig sex stycken, en meter höga, marmorelare med jämna mellanrum. Bortom dem ser ni mörk barr- och lövskog åt alla håll.

Er blick dras mot den lilla spensliga man som står mellan två marmorelare. Han är klädd i vackra., mörka kläder, alltsammans prytt av en enorm, svart fjäderhatt. I handen håller han ett pergament som han börjar läsa högt ur: "Hans majestät Konungen Algorion av det tvåtusenfyrhundtjugofjärde året hälsar er, främlingar från skyarna, välkomna till Hans Majestät Konungens slott på en audiens omedelbart!"

Den lille mannen vänder på sig utan en gest och börjar gå in i skogen...

Ni tittar på varandra... eller i alla fall, ni vill titta på varandra, men ni märker till er förskräckelse att er vän alven, Lacëron inte finns bland er. Då ni snabbt tänker på er färd genom luften kommer ni ihåg att alven aldrig följde med!

Ni hinner inte tänka särskilt länge till, ni ser hur mannen försvinner in bland träden samtidigt som ett enormt muller från de mörka molnen ovanför er börjar lämna blöta droppar på era axlar..."

1b. Vad gör rollpersonerna nu?

Antingen har de snappat upp att den lurige figuren har nämnt Algorion och då lär de inte vilja följa med. Vidare kan de bli något fundersamma över valet av år, 2426 eTb.. I vilket fall som helst så går det inte få någon mer kontakt med mannen om man inte väljer att följa honom. Man kan få ut ord som "följ mig" "vi ska till kejsaren" etc. Men ingenting som bekräftar att han faktiskt sa Algorion och 2426. Följer inte rollpersonerna efter mannen händer ingenting. Algorions tjänare är tyvärr inte så smarta, speciellt inte den här (läs beskrivning av byn***) så han fortsätter gå...

1c. Mot slottet

Väljer rollpersonerna att följa mannen går det först genom den vackra skogen (se översigtskartan) och kommer sedan ut på fälten med slottet uppe på kullen och den nedslitna byn i dalen. Jag har valt att inte skriva några omfattande

"Vad-man-ser-skildringar" utan du ska som SL beskriva så gott du kan. Du har naturskildringar och dylikt beskrivet under Beskrivning av byn***

Så småningom kommer rollpersonerna fram till palatset där de leds mellan två solkigt äckliga, nersmutsade och okoncentrerade soldater. De är klädda i Ringbrynja och muckar gärna med rollpersonerna. Här kan uppstå dispyter men inte för mycket och länge! Efter detta leds de vidare genom smutsiga korridorer med mycket lite folk i. Trots detta är det inget som är nerkladdat, förstört etc. Algorion ser till att avrätta, eller åtminstone fängsla, alla som stör honom. Fast han har "inte råd" med lokalvårdare.

Efter att ha gått igenom en del trappor och korridorer börjar rollpersonerna komma in i finare delar av slottet. Algorion är nära. Här och där kan man skymta

jakttrofeer; Lejonhuvuden, Älgar osv men också skallar från människor.
Alltsammans uppradat i fina, men kaotiska, rader... Fortsätt läsa under 2b. Fast i slottet.

1d. Mot Byn

Rollpersonerna kommer, på ett eller annat sätt, till Nörby. Antingen kanske de struntar i budbäraren och beger sig på egen hand. Eller så kanske de har varit i slottet men lyckats fly. För att få en beskrivning av byn och dess omgivning, läs "2d. Beskrivning av Nörby".